

diaboli, et ponet in via gressus suos. Justificationis eorum in adultis, a Dei praeveniente gratia sumitur, XIV, 598, 1. Ad eam tria concurrunt, XX, 613, 1. Justificatio impij divinitus est opus quam creat^r universi, XI, 542, 1; XII, 130, 2; XIV, 152, 1, 2; XV, 240, 1; XVII, 122, 2; XVIII, 696, 1, 2. Cur dicatur creatio, XVIII, 603, 1: *Ipsius enim sumus factura, creati in Christo Jesu in operibus bonis quae praeceperit Deus, ut in illis ambulemus.* Est mystica resurrectio, XIX, 239, 2. Justificati, suam justitiam, licet libere a se acceptam, gratiae tribuere debent, XVIII, 188, 1: *Sic ergo et in hoc tempore reliquit secundum electionem gratiae salvas facte sunt. Si autem gratia, jam non ex operibus.*

4° *Justificatio impij non solum fidei ascribitur, sed etiam altis virtutibus, et quo sensu.* Justificationis ordo et modus quis, IX, 72, 2; *Psalm.*, 1, 33, 2. Primo. *Attribuitur spei*, XVIII, 150, 4: *Spe enim saluti facti sumus.*

Secundo. *Charitati*, V, 287, 2: *Optium suscitatas, et universa delicta operi charitas*; XVI, 128, 4, 2: *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum; cui autem minus dimittitur, minus diligit*; XVIII, 562, 1, 2: *Nam in Christo Jesu neque circumcisio aliquid valet, neque praepitium; sed fides quae per charitatem operatur*; XX, 355, 1, 2: *Ante omnia autem, mutuum in vobismetipsis charitatem continuum habentes, quia charitas operit multitudinem peccatorum.*

Tertio. *Timori*, V, 30, 1: *Timor Domini principium sapientiae*; 260, 2; 261, 1; VI, 375, 2: *Beatus homo qui semper est pauidus; qui vero mentis est durus, corrumpit in malum*; XI, 69, 1, 2: *Initium sapientiae timor Domini*; 78, 2: *Timentis Dominum bene erit; et in diebus consummationis illius benedicetur. Plenitudo sapientiae est timere Deum, et plenitudo a fructibus illius*; 80, 2: *Timor Domini expellit peccatum, nam qui sine timore est non poterit justificari.* Justificatio impij et peccatoris a timore servili incipit; 188, 1, 2: *Tribulationem et metum, et probationem inducet super illum, et cruciabit illum in tribulatione doctrinae suae*, XX, 603, 1: *Timor non est in charitate, sed perfecta charitas foris militi timorem.*

Quarto. *Panitentiae operibus*, XII, 636, 4, 2: *Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatis suis, quae operatus est, et custodierit omnia praecipia, et fecerit iudicium et justitiam, vita vivet, et non morietur*; XVI, 187, 1: *Nisi penitentiam habueritis, omnes similiter peribitis*; XVIII, 465, 1, 2: *Quae enim secundum Deum tristitia est, penitentiam in salutem stabilem operatur.*

Quinto. *Operibus bonis*, XX, 124, 1, 2 et seqq.: *Sic et fides, non habet opera, mortua est*; 127, 2; 128, 1, 2: *Abraham pater noster nunc ex operibus justificatus est, offerens Isaac filium suum super altare?*

5° *In quo consistat justificatio, et qui sint eius*

effectus. Formalis justificatio consistit in justitia positiva intrinseca, XVIII, 103, 1, 2: *Sicut enim per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sicut multi, ita et per unius obeditionem, justi constituentur multi*; 650, 1, 2: *Renovantini autem spiritu mentis vestrae, et inducite novum hominem qui secundum Deum creatus est, in justitia et sanctitate veritatis.* Justificatio formalis consistit in charitate et gratia nobis insita quae se cum affert Spiritum sanctum, XX, 411, 2: *Per quem (Christum) maxima et pretiosa nobis promissa donavit, ut per haec efficiamini divinae consortes naturae.* In ea quoque nobis datur persona Spiritus sancti, totaque deitas, 411, 2. In primo justificationis instanti infunditur homini charitas et gratia, per quam fit particeps divinae naturae, XVIII, 149, 1. Justificatio generationi assimilatur, et quomodo peragatur, 79, 2: *Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus imitatores alicujus creaturae ejus.* In justificatione peccator atter dealbatur, XIV, 306, 1. Justificatio reddit Deum animae praesentem, XVII, 333, 2; 335, 2: *In ipso enim vivimus, movemur et sumus.* In ea conjuncte anima Deus se communicat, tum per gratiam, tum per seipsum, XX, 36, 1 (*Vide GRATIA SANCTIFICANS.*)

6° *Justificatio septuplex ab Israele ablatas est*, XII, 614, 2. Justificatio mulierum Ninivitarum, 54, 1, 2.

JUSTINA (S.). S. Justina quomodo Asmodeum se ad aenoram allicientem superavit, IV, 279, 2.

JUSTINIANUS. Justinianus imperator Codicem juris digeri jussit; factus postea Eulychianus, afflixit Syverianum et Agapatam summos Pontifices, XXI, 214, 1. Justiniani Institutiones vocatur elementa juris, XVIII, 549, 2. Jurantem per Dei aliquid mendacium ultimo supplicio dari jussit, XI, 466, 1. Justinianus quamvis fuit catholicus, tunc feli; et postquam haereticus, Isidori, 709, 2. Contacta reliquiarum sanctorum sanitati restitutus est, 762, 1. Pretiosissimum mansom templo S. Sophiae dono dedit, XIV, 553, 2.

JUSTINIANUS JUNIOR. Justinianus imperator junior Manichaeos multos flammis tradidit, XIX, 115, 2.

JUSTINUS (S.). S. Justinus Sichinita fuit, XVII, 173, 2; 327, 1. Ejus errores per varias sectas philosophorum, X, 557, 1. Per litteras sacras et Prophetarum lectionem convertitur, I, 3, 1. Ubiam sapientiam quam querebat, invenit, VII, 606, 2. In sola lege Christi quietem et sapientiam reperit, IX, 60, 4; XX, 35, 1. Per constantiam martyrum etiam ad fidem adductus est, XIX, 231, 2.

S. Justinus an sit auctor libri *Quaestionum LXXXV ad Orthodoxos*, X, 441, 1. Prophetiam Jeremiae citat quae non extat, IV, 86, 2.

JUSTINUS (S.). presbyter et martyr. S. Justinus sepeliendo corpus S. Laurentii martyrium adeptus est, IV, 273, 1.

JUSTINUS HISTORICUS. Justinii historici men-

dacium, I, 534, 1, 2; 537, 2. Et error, 424, 2. **JUSTINUS IMPERATOR.** Justinus imperator exterminari jussit arianismum, IV, 214, 1. Per Narsem Toillam regem repressit, 231, 1. Justinus Joanni Pontifici Constantiopolim venienti cum tota urbe occurrit, et ad pedes ejus augustalia ornamenta abiecit, XI, 592, 2.

JUSTITIA. Nullum fore verbum tam diversimode in Scriptura sacra accipitur. Ut omnis igitur equivocatio de medio tollatur, sequentem ordinem in indice distribuendo, statuiimus, I. Quotuplici sensu vox *justitia* in Scriptura sumatur; II. *Justitia Dei*, III. *Justitia originalis*, IV. *Justitia gratum faciens*, sive gratia sanctificans seu justificatio; V. *Justitia seu δωρεάν* quae juxta frequentem in Pauli epistolis acceptionem, summum apicem perfectionis moralis etiam significat, seu complexio- nem omnium virtutum moralium; VI. *Justitia proprie dicta* quae subinde in triplicem dividitur.

I. **QUOTUPLEX SENSU VOX JUSTITIA IN SCRIPTURA ACCIPIATUR.**—Justitia diversimode accipitur: primo, pro Evangelio, in quo continetur omnis justitia; secundo, pro omni justitia divina et humana; tertio, pro justitia ut virtute in se omnes virtutes continente; quarto, pro equo et justo, XVII, 279, 1. *Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum (Elymam magum), dixit: O plene omni dolo et omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis justitiae, non desinis subvertere vias Domini rectas.* Justitia Dei et Christi quadruplex statuitur: primo, pro passione et meritis Christi; secundo pro sanctitate Christi; tertio, pro misericordia Christi; quarto, pro justificatione Christi, XX, 407, 2 et seq.: *Simon Petrus, apostolus Jesu Christi, iis qui coequalem nobiscum sortiti sunt fidem in justitia Dei nostri, et Salvatoris Jesu Christi.* Justitia Dei triplex significatur: primo, intelligitur justitia qua Deus in se justus est, scilicet qua justo retribuit justis praemium, impijs et injustis supplicium; seu justitia qua in se justus est, id est verax in promissis; seu qua in se justus, id est bonus et benignus hominibus propter Christum; secundo, justitia qua Christus ex rigore justitiae Deo Patri pro nobis satisfacit; tertio, justitia divina qua Deus nos justificat per Christum, XVIII, 46, 2: *Justitia enim Dei in eo (Evangelio) revelatur ex fide in fidem.* Justitia horum triplicem in Scriptura significationem habetur, scilicet accipienda est: primo, pro omnium virtutum complexione; secundo, pro eleemosyna; tertio, pro justitia non quali quali, sed illustri, eximia et heroica, XVII, 244, 2: *In veritate comperi, quia non est personarum acceptor Deus, sed in cuncti gentes, qui timent eum et operantur justitiam, acceptus est illi.* Justitia saepe capitur pro complexione omnium virtutum, V, 22, 1: *Ad intelligenda verba prudentiae, et suscipiendam eruditionem doctrinae, justitiam, et iudicium, et equitatem*; 273, 1: *Nil proderunt thesauri impietatis, justitia vero liberabit a morte.* Justitia ca-

pitur et pro qualibet virtute, V, 489, 2: *Initium viae bonae facere justitiam: accepta est autem apud Deum magis quam immolare victimas*; 492, 1: *Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate*; VI, 95, 1: *Facere misericordiam et iudicium magis placeat Deo quam victimam*; III, 1: *Gaudium justo est facere iudicium (seu justitiam), et pavore operantibus iniquitatem.* Justitia pro opere bono et charitate ponitur, *Psalm.*, II, 189, 1. Subinde capitur pro splendore et munditie, XIV, 606, 2: *Orietur vobis timentibus non enim meum sol justitia.* Ponitur pro eleemosyna et misericordia, V, 329, 1; VI, 111, 1; XI, 679, 2. *Frangere esurienti panem tuum, et egenos vagosque indu: in domum tuam, etc.* Tunc erumpit quasi mane lumen tuum, et sanctitas tua cecitas oriatur, et anteibit faciem tuam justitia tua, et gloria homini colliget te, XIII, 143, 2. Justitia capitur pro humilitate, XVII, 366, 2. Justitia omnis est humilitas, XV, 109, 1: *Respondens autem Jesus, dixit ei (Joanni Baptista): Sine modo, si enim nos deceat implere omnia justitiam. Per justitiam explicat Scriptura omne officium virtutis, VI, 96, 1. Aliquando capitur pro pietate filiali, IX, 120, 2: *Pro peccato matris restituerit tibi bonum, et in justitia redificabitur tibi.* Justitia pro premio justitiae, sic iniquitas pro pena iniquitatis accipitur, XI, 578, 2: *Etiam attendisses mandata mea? Facta fuisset sicut plumen puri tua, et justitia tua sicut gurgulis maris.* Justitia dicitur procepta, XII, 433, 2: *Peccatum tuum, imple egimus, inique gessimus, Dominus Deus noster, in omnibus justitias tuis.* Justitia duplex est: prima virtus quae cuique suum tribuit; et secunda, complexio omnium virtutum, XV, 146, 2: *Beati qui esuriant et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur.* Alia est justitia ima, alia media, alia summa, 109, 1. *Justitiam esurire* quid sit, 146, 1 et seqq.: *Propter justitiam pati*, quid sit, idque beatum est propter tres causas, 150, 1, 2: *Beati qui persecutionem patientur propter justitiam, quoniam ipsorum est regnum caelorum*; XX, 329, 1: *Sed et si quid patimini propter justitiam, beati.**

II. **JUSTITIA DEI.** (*Vide DEUS, CAP. III, ART. III, § 10.*)

III. **JUSTITIA ORIGINALIS.**—In justitia originali Deus creavit Adam, VII, 279, 1, 2: *Solvimode hoc invenit, quod fecerit Deus hominem rectum, et ipse se in finibus miscerit quastionibus.* Justitia originalis Adams qualis fuerit, I, 71, 2: *Facturus hominem ad imaginem et similitudinem nostram*, VII, 279, 1, 2. In qua sita, 280, 1. Justitia originalis praestabat gratia Christi, IX, 449, 1: *Deus ab initio constituit hominem, et reicquit illum in manu consilii sui.*

IV. **JUSTITIA SANCTIFICANS SEU GRATUM FACIENS.**—4° *Justitia fons.* Fons justitiae omnis sive homini, sive Angelo, Job, 203, 2. Justitia omnis, id est sanctitas, a Deo provenit, estopus gratiae, non

natura, VI, 56, 1, 2. Hæc est a Prophetis prædicta, XVIII, 172, 2 et seq. Vera per Evangelium Christi revelatur, 49, 1.

2º Quomodo hominibus obtingat. In quo justitiam Judæi et Gentiles collocarent, XVI, 577, 1: Cum venerit *Mis* (Paracletus), arguet mundum de peccato, et de justitia, et de judicio: de peccato quidem, quia non crediderunt in me; de justitia vero, quia a Patrem *ado*, et jam non videbitis me; de judicio autem, quia princeps hujus mundi jam judicatus est. Ea quæ ex lege est, adversa et opposita justitiæ Dei, XVIII, 176, 1, 2: *Moses* enim scripsit, quoniam justitiam, quæ ex lege est, qui fecerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justitia, sic dicitur..... Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei quod prædicamus. Quia si confitearis in ore tuo Dominum Jesum, et in corde tuo credideris quod Deus illum suscitavit a mortuis, salvus eris. Justitia quæ ex lege est redemptionem Christi evacuat, 561, 2: *Ecce* nati estis a Christo, qui in lege justificamini, a gratia excidistis. Lex justitiæ non est lex vetus, sed lex gratiæ, 173, 2: Quid ergo dicemus? quod Gentiles, quæ non sectantur justitiam, apprehendentur justitiam: justitiam autem quæ ex fide est. Israel vero sectando legem justitiæ, in legem justitiæ non pervenit. Obtingit illa non per legem aut circumcissionem, sed per fidem, 84, 1: Non enim per legem promissio Abraham, ut hæres esset mundi; sed per justitiam fidei. Benedictio et hereditas Abraham est justitia, 162, 2. Illa justitia tribuitur fidei, et quomodo, 76, 1: *Arbitramur* enim justificari hominem per fidem sine operibus legis. Quomodo quærenda est ex lege fidei, non factorum, *ibid.*: Ubi est ergo gloriatio tua? *Exclusa* est. Per quam legem? *Factorum!* Non: sed per legem fidei. Datur ea, non tamen ex nuda fide, sed ex operibus, 60, 2: Non enim auditores legis justi sunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Justitia inchoatur, conservatur et promovetur fide, XIX, 467, 1: *Justus* autem meus ex fide vivit.

3º Quomodo in nobis sit. Justitiam imputativam docent heretici, XVI, 46, 1. Illa justitia rejicitur et refutatur, I, 202, 2; XVII, 133, 1; XX, 71, 1; *Psalm.*, II, 439, 1. Justitia Christi nobis non nuda imputatur, XVIII, 160, 1. Nec hæc externa imputativa Christi justitia, sed proprie et inherens justo competit, 80, 2; 81, 1, 2; 94, 2: *Charitas Dei diffusa* est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis; 104, 1: *Sicut* per inobedientiam unius hominis peccatore constituti sunt multi, ita et per unius obedientiam justitiam constituentur multi; 258, 1: *Ex ipso* autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et justitia, et sanctificatio, et redemptio; 589, 2: *Qui prædestinavit* nos in adoptionem filiorum per Jesum Christum in ipsum, secundum propositum voluntatis suæ, in laudem gloriæ suæ, in qua gratificavit nos in dilecto Filio suo. Per Christum in-

travit, non imitatione, sed per se, et per communicationem Christi, XVIII, 97, 1. Christus factus est nobis justitia merito et satisfactorie, 258, 1. Item exemplariter, efficienter et finaliter, *ibid.*, 2. Justitia Dei quomodo sciamus, 435, 2: *Emu*, qui non noverat peccatum, pro nobis peccatum fecit, ut nos efficeremur justitia Dei in ipso. Vera justitia in reconciliatione hominis cum Deo consistit, 176, 1: *Ignorantes enim* Dei justitiam, et suam querentes statuere, justitia Dei non sunt subjecti. Ejus in homine habitans tria indicia, XX, 575, 2: Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Ejus in regnum anima quod sit, XVIII, 142, 1: *Non ergo* regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obedientis concupiscentiis ejus; sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato, sed exhibete vos Deo, tanquam ex mortuis viventes. Quid sit vivere justitia, 106, 1: *Qui enim* mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo?

4º Justitiæ effectus et fructus. Ejus sex fructus et excellentiæ; primus, pax; secundus, spes gloriæ; tertius, magistudo animi et lætitia in adversis ob spem gloriæ; quartus, est quod per eam efficiamur Deo amici et dilecti per charitatem; quintus, quod per eam a Deo in filios adoptiamur; sextus, est merces vite æternæ, XVIII, 91, 1, 2 et seqq.: *Justificati ergo* ex fide pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem et habemus accessum per fidem in gratiam istam in qua stamus, et gloriamur in spe gloriæ filiorum Dei. Justitia in mentem veniens est lux, *Job*, 719, 1: *In* qua via lux habet, et tenebrarum quis locus sit, ut ducas unumquodque ad terminos suos, et intelligas semitas domus ejus? Justitia polissimum effectus est placere Deo, XVIII, 80, 2. Justitia ostendit aliquem esse filium Dei, XX, 572, 1: *In* hoc manifesti sunt filii Dei, et filii diaboli; omnis qui non est justus (Græca est Syrus), omnis qui non facit justitiam, non est ex Deo. Justitia et injustitia semper crescere possunt, V, 116, 1: *Justorum autem* semita, quæ est splendens; procedit et crescit usque ad perfectam diem, XXI, 421, 1: *Qui nocet*, nocet adhuc; et qui in sordibus est, sordescit adhuc; et qui justus est, justificatur adhuc (Syrus justitiam faciat adhuc); et sanctus, sanctificatur adhuc. Justitia est in nobis causa moralis resurrectionis, XVIII, 432, 2: *Quod* si Spiritus ejus habitat in vobis: qui suscitavit Jesum a mortuis, vivificabit et mortalia corpora vestra, propter inhabitantem Spiritum ejus in vobis. Justitia est salus inchoata, 178, 2: *Corde* creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem, 187, 2: *Sic* ergo et in hoc tempore reliquæ secundum electionem gratiæ, scilicet factæ sunt. Justitia hominum inchoata est, Angelorum perfecta, XX, 361, 1, 2: *Si scitis* quoniam justus est (Christus), scitote quoniam et omnis qui facit justitiam ex ipso natus est. Qualem justitiam celi

habent, 491, 2: *Nobis vero* calos, et notam terrarum secundum promissam ipsius expectamus, in quibus justitia habitat. (Vide GRATIA SANCTIFICANS, JUSTIFICATIO).

V. JUSTITIA UT EST MORALIS PERFECTIONIS SUMMUS APEX, ET OMNIUM VIRTUTUM COMPLEXIO. 1º Ejus natura et partes. Justitia oralis et generalis sita est in observantia omnium mandatorum Dei, et capitur pro religione et qualibet virtute, IX, 75, 1: *Religiositas* custodiet et justificabit cor, jucunditatem atque gaudium dabit; 83, 1; 84, 1: *Fili*, concupiscens sapientiam, conserva justitiam; et Deus præbet illam tibi; 89, 2: *Fili*, accedens ad servitutem Dei, sta in justitia et timore; 422, 1: *Da* et accipe, et justifica animam tuam. Ante obitum tuum operare justitiam, quoniam non est apud inferos inveniri cibum. Generalis est complexio virtutum, ita ut qualibet virtus sit pars ejus, VIII, 271, 1. Justitia generalis est velut vestis poderis, X, 25, 2: *Si* sequaris justitiam, apprehendes illam; et induas quasi poderem honoris et inhabitabis cum ea, et proteget te in sempiternum, et in die agnitionis invenies firmamentum. Eaque duplex, *ibid.*, et seq. Nosse Deum, perfecta justitia, quæ ratione, VIII, 577, 1, 2: *Nosse enim* te, consummata justitia est; et scire justitiam et virtutem tuam radix est immortalitatis. Justitia christiane partes sunt duas, 22, 1. Justitiam facere, et opera justa facere, quomodo differant, XX, 568, 2: *Qui* facit justitiam justus est. Justitia humana incerta et imperfecta, *Job*, 234, 2: *Quantus* ergo sum ego, ut respondeam ei, et loquar meis verbis cum eo. *Qui* etiam si habuero quidpiam justum, non respondebo; sed meum judicem deprecabor.

2º Ejus effectus. Tres justitiæ generalis in homine effectus, X, 26, 1. Eisdem sex fructus, XI, 434, 1. Dat bonam conscientiam, VI, 361, 1: *Fugit* impius, nemine persequente; justus autem quasi leo confidens absque terrare erit. Est animosa, justosque facit animosos, 360, 2. Ejus comes est pax, IX, 182, 2: *Esse* firmus in via Domini, et in veritate sensus tui et scientiæ, et prosequatur te verbum pacis et justitiæ. Justitia est via ad pacem animam consequendam, XVI, 50, 2. Est unicuique medium ad sapientiam, VIII, 270, 1. Custodit justitiam, V, 378, 1: *Justitia* custodit innocentiam vitam, impietas autem peccatorum supplantat. Facit insedas suos longevos hic et in futuro æternos, 502, 1: *Semita* justorum declinat mala; custos animæ suæ servat viam suam. Eos ad extremam senectutem deducit, 513, 1: *Corona* dignitatis senectus, quæ in vitis justitiæ reperietur. Hæc liberat justos sæpe a morte presenti, semper ab æterna, 272, 2. Proteget et confirmabit hominem in die judicii, X, 26, 1; 453, 2: *Qui* timet Dominum, invenientur iudicium justum, et justitias quasi lumen accendit; 436, 1: *Illi viri* misericordiam sunt quorum pietates (græce *δοξαζομενα* justitia) non defuerunt. Pro justitia usque ad mortem cor-

landum, IX, 167, 2: *Pro* justitia agonizare pro anima tua, et usque ad mortem certa pro justitia, et Deus repugnet pro te inimicos tuos.

VI. JUSTITIA PROPRIÆ DICTA. 1º Ejus natura. Justitia proprie dicta virtus est jus suum cuique reddens, VI, 110, 2; VIII, 270, 2: *Diligite* iudicium qui iudicatis terram. Cur sit maxima virtutum moralium, V, 451, 1: *In* abundantia justitiæ virtutis maxima est. In æqualitate præcise consistit, V, 312, 1. Ejus decus et schema, *ibid.*.

2º Justitia (cum præsertim legalis, turn distributiva) quos maxime deceat. Justitia est virtus regum, VIII, 270, 2: *Diligite* iudicium, qui iudicatis terram. Justitia et veritas regi necessaria, *Psalm.*, I, 284, 2. Justitia et potentia in vero principes requiruntur, XI, 260, 2: *Et* erit justitia cingulum lumborum ejus, et fides cinclorum renum ejus. Justitia et æquitas rectores reipublicæ decent, V, 27, 2. Ejus partes et munia per regem deponentur, VII, 468, 2. Hanc principes tuere maxime debent, VIII, 270, 2. Quantum regi prosit, V, 496, 2: *Abominabile* regi qui agunt impie: quoniam justitia firmatur solium. Justitia est centrum regni tripliciter, VI, 394, 1: *Res* justus erigit terram, vir avarus destruit eam. Custodit reges, 85, 1. Et quibus in rebus possint eam ostendere, 85, 2. Quomodo elevet maxime reges, regna et respublikas, V, 442, 2: *Justitia* elevat gentem, miseros autem facit populos peccatum. Ea viget maximo tempore pacis, XI, 578, 2.

3º Justitiæ distributive partes. Gravior justitiam hedit qui inceptum ad officia promovet, VI, 40, 2. 4º Justitia distributiva vindicativa quid exigit, VII, 450, 1: *Et* dixi in corde meo: *Justum* et impium judicabit Deus, et tempus omnis rei tunc erit. Justitia finis est iudicii, XIV, 203, 1: *Propter* hæc lacerata est lex, et non pervenit ad finem iudicium. Justitiæ virtus descriptio et effigies, XIII, 73, 1; XVII, 436, 2. Pingitur ut virgo libram tenens et gladium, cur, IX, 546, 1, 2. Ejus violatio symbolicum stuprum est, *ibid.*: *Concupiscentia* spandens destringit juventulam: sic qui facit per vim iudicium iniquum. Pingitur cæca cum bilance æqua, XIX, 248, 1, 2: *Testor* coram Deo et Christo Jesu, et electis angelis, ut hæc custodias sententiam, nihil faciens in alteram partem declinando. Justitia comes est vera fidei, XI, 115, 1: *Quomodo* facta est meretrix civitas fidelis et plena iudicii? Justitia habitavit in ea, nunc autem homicidæ. Justitia viget in tribunalibus, VI, 401, 2: *Principes*, qui libenter audire verba mendacii, omnes dilectores justitiæ, *Job*, 658, 2: *Nam* quid tui non amat iudicium sanari potest? et quomodo tu cum qui justus est, in tantum condemnas? *In* stitia in omnibus causis est attendenda, IV, 148, 2: *Justitiam* iudicare, quid, *Psalm.*, I, 52, 2: *Quoniam* fecisti iudicium meum et causam meam; scilicet super thronum, qui iudicas justitiam. Jus-

Etiam evertens in judicio forensi graviter peccat, V, 540, 1: Qui justificat impium, et qui condemnat justum, abominabilis est uterque apud Dominum. Pervertitur per munerum acceptionem, VI, 383, 1: Qui cognoscit in judicio faciem, non benefacit, et tunc pro buccella panis deserit veritatem. Justitia insontes morte plectendo, Deum placat, II, 341, 1. Est ideo grata, quod exemplo docetur, *ibid.* Justitiam executione honorat Deus, III, 521, 2. Justitia locum cadendo clementiam, eam in se commutat, IV, 225, 2.

⁵ Justitia commutativa. Justitia in lucro potior opibus immensis, X, 365, 2. Ne pro his omnibus confundaris, et ne accipias personam ut delinquas.... De aequitate statera et ponderum, de acquisitione multorum et paucorum, de corruptione emptiois et negotiatorum. Justitiam nomine se velat ira, XX, 77, 1 (Vide JUDEX, JUDICIUM).

JUSTUS, JUSTI. I. QUI SINT JUSTI, QUOMODO VOCENTUR IN SCRIPTURA, ET QUIBUS COMPARENTUR.—¹ Justi quoniam sint, Psalm. II, 105, 2: Beati qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore. Qui sint justus coram Deo, XVI, 8, 1: Erant autem justusambo ante Deum, incedentes in omnibus mandatis, et justificationibus Domini sine querela. Justus et bonus quomodo distinguantur, XVIII, 95, 2: Vix enim pro justo quis moritur; nam pro bono forsitan quis audeat mori? Justus vita et rectitudo in duobus consistit, XIV, 226, 1. Justorum tres sunt classes, IX, 406, 2. Justorum sunt octo gradus et status, XXI, 36, 1. Eorum alii sunt mercenarii, alii servi, XVI, 209, 1: In se autem reversus dixit: Quanti mercenarii in domo patris mei abundanti panibus, ego autem hic fame perero! Quomodo a Deo gignantur, et ad quid, XX, 560, 2; 561, 2: Si scitis quoniam justus est, scitote quoniam et omnis qui facit justitiam, ex ipso natus est. Eorum proprius est vivere, XVIII, 48, 1. Quomodo ex fide vivant, XIX, 467, 1: Justus autem meus ex fide vivit.

² Quomodo vocentur in Scriptura. A Salomone vocatur doctus, scientes et eruditi, V, 554, 1: Qui moderatur sermones suos, doctus et prudens est; et pretiosus spiritus vir eruditus. Justus, licet etate juvenis, dicitur tamen senex, XI, 753, 2. Justus cur dicitur filii regni et semen, XV, 331, 2: Ager autem est mundus; bonum vero semen, hi sunt filii regni. Justus, filii hominis, impii jumenta, Psalm. I, 222, 2: Homines et jumenta salscabis, Domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam, Deus. Justus vocatur pauperes in Scriptura, Job, 456, 2.

³ Quibus rebus justus assimilentur. Justus est tropologica arbor vitæ, I, 87, 2. Justus oliva fructifera, impius ligno arido similis, Psalm. I, 347, 2: Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei, speravi in misericordia Dei in æternum, et in sæculum sæculi. Justus symbolice vine et botri vocentur, XIV, 440, 2: Viti mihi, quia factus sum sicut

qui colligit in autumno racemos vindemia? Non est botrus ad comedendum, præcoquas feras destitit anima mea. Justus et fenus quoque sit similitudo, XII, 460, 2: Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides, Jeremia? Et dixi: Ficus, fucus bonus, bonas valde; et malas, malas valde, quæ comedi non possunt, eo quod sint male. Et factum est verbum Domini ad me dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sicut fucus hæc bonus, sic cognoscam transmigrationem Judæ, quam emisi de loco isto in terram Chaldaeorum, in bonum; XVI, 187, 2. Dicebat autem (Jesus) et hanc similitudinem: Arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua, et venit quærens fructum in illa; et non invenit. Justus myrto assimilatur ob varias analogias, XIV, 363, 2 et seq.: Vidi per noctem, ecce vir ascendens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtula, quæ erant in profundo. Justus acervo tritici comparatur, Job, 452, 1: Ingrederis in abundantia sepulchrum, sicut inferitur acervus tritici in tempore suo. Justus agno assimilatur, IX, 397, 1: Si communicabit lupus agno aliquando, sic peccator justo. Apissime columba comparatur, Psalm. I, 357, 2: Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ? et volabo, et requiescam. Justus quadrifasciales sunt ut Cherubini Ezechielis, VI, 363, 2. Justo adaptantur auri proprietates, XX, 250, 2: Ut probatio vestra fidei multo pretiosior auro quod per ignem probatur, inveniantur in laudem et gloriam et honorem, in revelatione Jesu Christi. Justus aurora comparatur, V, 416, 1, 2: Justorum autem semita, quasi lux splendens, procedit et crescit usque ad perfectam diem. Soli comparatur, X, 31, 4: Homo sanctus in sapientia manet sicut sol; nam stultus ut luna mutatur, IX, 421, 1.

II. JUSTORUM INDOLES ET VIRTUTES. —¹ In justis quantus perfectionis zelus. Justi soli ambulanti in viis Dei rectis, XII, 473, 2: Quis sapiens, et intelligit ista? intelligens, et sciet hæc? qui rectæ viæ Domini, et justus ambulabunt in eis. Sol Deo et justitiam intendunt, VI, 362, 1. Justus quomodo legem Dei perpetuo meditetur, Psalm. I, 10, 1: In lege Domini voluntas ejus, et in lege ejus meditabitur die ac nocte. Justus exquirunt omnia Dei judicia, VI, 367, 2: Viri mali non cogitant judicium; qui autem inquirunt Dominum, animadvertunt omnia. Semper ad Deum respiciunt, et cum Deo ambulat, V, 417, 1. Memorem habent in Deo delictam, 367, 1. Legem Dei semper intuentur in suo capite Christo, 551, 2. Memorem habent sanctis desideris plenam, 393, 2: Desiderium, si compleverit, delectat animam; detestantur stulti eos qui fugiunt mala. Semper desiderant bonum facere et benefacere, 384, 1. Justus magis opera, quam verbo Deo placere gessit, IX, 636, 2. Justus zelo Dei tabescunt, Job, 601, 1. Justus profert justitiam fructus sua sapientia et virtute, V, 342, 2: Fructus justus, lignum vitæ: et qui suscipit animas, sa-

piens est. Est arbor fructifera et semper virens, V, 341, 1: Justus.... quasi virens foetum germinabunt; IX, 636, 2: Quasi palma exaltata sum in Cades, et quæ plantatio rosæ in Jericho. In Christo et quæ fructus bonorum operum semper profert, *ibid.* Christum semper sicut, *ibid.* Legi est fidelis, et lex illi, X, 466, 1: Homo servatus credit legi Dei, et lex illi fidelis. Justus non exaudiunt vocem exactoris diaboli. mundi aut carnis; Job, 90, 2: Et quondam vincit pariter sine molestia, non audierunt vocem exactoris. Justus precipuum studium, Psalm. I, 29, 1: Quoniam ad te orabo, Domine, mane exaudies vocem meam. Justus omni virtute pollet, V, 366, 1. Omne peccatum reprehendit, 377, 2: Verbum mendax justus detestabitur; impius autem confundit, et confundetur.

Justus crescere potest injustitia, V, 415, 2. Crescit sensim, 417, 1: Justorum autem semita quasi lux splendens; procedit et crescit usque ad perfectam diem. Justus crescent ut sol, X, 32, 2. Justus semper desiderat fieri justior, XV, 446, 2: Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam, quoniam ipsi saturabuntur. Per fidem justus fiunt justiores, XVIII, 79, 1. Justus semper crescit in sapientia et sanctitate, X, 158, 2: Qui timent Dominum, trementur judicium justum, et justitiam quasi lumen acci ident. Justus explorant modos Deo magis in dies placendi, VI, 354, 1: Cor iniqui inquirunt mala, cor autem rectum inquirunt scientiam. Justus laborat ut augeat vitam gratias et gloria, V, 292, 1: Opus justus ad vitam: fructus autem impii ad peccatum. Undequaque ansam se amplius justificandi captat, 259, 2: Da sapientiam occasionem, et addetur et sapientia. Doce justum, et festinabit accipere. Ex bonis propositis quæ mane concepit, semper quietus et jucundus est, 339, 2: Bene consurgit dilectus, qui quart bona; qui autem investigator malorum est, opprimetur ab eis. Justus sit quasi Deus omnipotens, immutabilis, XX, 563, 1. Et ei similis, 564, 2. In cogitationibus et verbis constans, 467, 2. Exoret se assidue in operibus justitiam et virtutis, 569, 1: Pilioti, nemo vos seducat. Qui facit justitiam, justus est sicut et ille justus est. Justus addet manibus fortitudinem, Job, 377, 2; 378, 1: Et tenebit justus viam suam, et mundis manibus addet fortitudinem. Justus tenaces sunt virtutis, Job, 441, 2. Virtuti vicini sunt et familiares, V, 554, 2. Omnes in via virtutis occurrunt entes difficultates singillatim perfringant, 463, 2: Iter pigrorum quasi sepes spinarum; via justorum absque offendiculo.

² Jus. Anni humilitas, ejus motiva. Primo. Non certo sciam se esse justos, et certo scire nequeunt se esse in gratia Dei, VI, 56, 2: Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato? XVIII, 279, 1: Nihil mihi conscius sum, sed non in hoc justificatus sum; XX, 535, 1: Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum, si mandata

ejus observemus; Job, 340, 2: Ecce inter sanctos ejus nemo immutabilis; et cæci non sunt mundi in conspectu ejus. Quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquam iniquitatem! Justus nascit an Deo placeat opera sua, 95, 1: Quare misero data est lux?... Vir, ejus abscondita est via, et circumdedit eam Deus tenebris? 235, 1: Etiamsi simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, et tædicit me vitæ meæ. Justus quomodo certi sint de sua justitia, VII, 307, 2: Et tamen nascit homo ultram amore an odio dignus sit.

Secundo. Justus nemo compositus Deo, Job, 443, 1: Nunguid homo Dei comparatione justificabitur, aut factore suo purior erit vir? 213, 2: Vere scio quod ita sit, et quod non justificetur homo compositus Deo. Justus nemo plane, IX, 223, 1: Non te justifices ante Deum, quoniam agitor corporis ipse est. Justus quomodo peccare non possit, XX, 570, 2 et seqq.: Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit, quoniam semen ipsius in eo manet, et non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. Ad multos annos sine peccato mortali possunt esse, X, 29, 1. Ad tempus omnia peccata venialia sine speciali privilegio justis evitare potest, sed non diu, VI, 234, 2; XX, 436, 1: In multis enim offendimus omnes; 687, 2: Et autem qui potens est nos conservare sine peccato, et considerare ante conspectum glorie suæ immaculatos... Solum Deo Salvatore nostro per Jesum Christum gloriam et magnificentiam, et imperium et potestatem. Aliquando peccet venialiter necesse est in genere, XV, 402, 1. Justus non peccat in omni opere bono, ut censent hæretici, VI, 56, 1; XI, 732, 1: Facti sumus ut immundus omnes nos, et quasi pannus menstruatus universa justitiam nostræ. Quomodo justus cadant septies, et resurgant, VI, 233, 1: Ne insidieris, et quæras impietatem in domo justus, neque vastes requiem ejus, septies enim cadet justus, et resurget; impii autem corruent in malum. Cadunt in leves toxas, 233, 2. Non sunt impeccabiles, 234, 1. Cor necesse sit ut justus aliquando peccet venialiter, VII, 271, 2: Non est enim homo justus in terra qui faciat bonum, et non peccet. Si in aliquod peccatum grave cadent, cito emergere conantur, VI, 235, 1. Casientes in peccatum sunt velut fons pede concultus, 239, 1: Fons turbatus pede, et vena corrupta, justus cadens coram impio. Justus in peccatum prolapsus, res deploranda est, X, 46, 2. In duobus contristatum est cor meum, et in tertio traudencia mihi advenit... Qui transgreditur a justitia ad peccatum, Deus paravit eum ad romphæam. Justus aliquando animales sunt, XV, 245, 1. Defectus quotidianos non intelligit, Job, 219, 2: Si voluerit contendere (homo) cum eo (Deo), non poterit et respondere unum pro mille.

Tertio. Justus ad bonum faciendum spirituali eget auxilio Dei. Justus in omni actu meritorio actuali Spiritus sancti motione egit, V, 78, 2: In

omnibus vitis tuis cogita illum, et ipse diriget gressus tuos. Justus semper eget nova Dei misericordia. IX, 411, 2. Justorum auxilium a Domino. *Psalm.* I, 93, 1. Justorum clypeus. *Psalm.* I, 20, 4; *Psalm.* II, 59, 2. Justus timent et sperat. *Psalm.* I, 198, 1: *Ecco oculi Domini super metuentes eum, et in eis qui sperant super misericordiam ejus.* Justus petunt in gratia Dei conservari. XVI, 662, 1: *Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quocumque volueritis, veletis, et fiet vobis.* Justus omnem suam sanctitatem beate Virginii acceptam referunt, VI, 501, 2.

Quarto. *Quomodo se justus humiliet.* Si quid per infirmitatem peccarint, statim se accusant et condemnant, V, 577, 1: *Justus prior est accusator sui, venit amicus ejus, et investigabilis eum.* Antequam alios accusent, seipsum increpant, *ibid.* Tegunt laudes suas, sed vitia detegunt, *ibid.* Justus peccata levius magna existimat, *Psalm.* I, 144, 2: *Propter nomen tuum, Domine, propitius eris peccato meo, nullum est enim. Si erravi moneantur justus, ipsum agnoscent, XI, 128, 2: Vir impius proaciter obfirmat vultum suum; qui autem rectus est, corrigi viam suam; 233, 2. Alias eorum proprietates dum corripuntur, 428, 2. In sua gloria si gloriuntur, pejores sunt improbo, improbatum agnoscente, VI, 312, 2: *Vidisti hominem sapientem sibi videri? Magis illo semper habebit insipiens.* Justum suam justitiam predicare, quando presumptione non est, *Psalm.* I, 97, 1: *Et retribuet mihi Dominus secundum justitiam meam, et secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi, etc.* Justus sunt mansueti et humiles, V, 403, 1: *In ore stulti virga superbia; labia autem sapientium custodiunt eos.**

3° Justorum charitas. Justus student obedientiae et charitati, IX, 413, 2: *Filii sapientiae, ecclesia justorum; et natio illorum obedientia et dilectio.* Solest justus esse misericors, IX, 370, 2. Etiam vult impius salvare sibi insidiantem, V, 351, 1. Inter impios agentes, eorum domui benedicunt, VI, 407, 1: *Eecogit justus de domo impij ut detrahat eos a malo.* Si quem peccantem videt justus, excusat, et secreto benigne corripit, 412, 2. Justus impios omnimodis convertere student, *ibid.* Quae ipsos ad hoc rationes impellunt, *ibid.* Non invident peccatoribus gratiam et gloriam, imo mire de ea exultant, XVI, 212, 2. Quia a Deo accepti, hostias offerunt, non pro peccatis suis, sed spontaneas, ad gratiam ejus conciliandam, V, 412, 2: *Stultus illudet peccatum, et inter justos morabitur gratia.* Sua commoda proximi commodis postponunt, 371, 1: *Qui negligit damnum propter amicum, justus est.*

4° Justorum prudentia in verbis. Justus nil loquitur nisi praemeditatum et opportune, V, 310, 1, 2: *Labia justis considerant placita, et os impiorum perversa.* Praemeditatum respondet, 473, 2: *Mens justis meditatur obedientiam; os impiorum redundat malis.* Justus semper sancta et salutaria loquun-

tur quae corde volunt, V, 286, 2: *Vena vitis, os justi, et os impiorum operit iniquitatem; 297, 2: Argentum electum, lingua justis; os autem impiorum pro nihilo; 300, 1: Labia justis erudunt plurimos.* Eorum lingua instar argenti, 298, 1. Constantiter veritatem proloquuntur, 198, 2. Justus sapientiam ore proloquitur, 309, 2: *Os justis parituri sapientiam, lingua pravorum peribit.* Justus cur sapiens loquatur, *Psalm.* I, 236, 1: *Os justis meditabitur sapientiam, et lingua ejus loquetur judicium.* Magnum verbis suis profectum facit, V, 310, 1. Est in verbis parcus, et in his se accommodat discipulorum ruditati, et plura corde reservat quam ore proferat, *ibid.* Loquitur Deo placita, ideoque omnibus placet, 310, 2.

5° Justorum mortificatio. Justus corpus suum edomat et mortificat, et animae suae salutem consulit esse cupit, V, 326, 2; 327, 4. Qualem tamen corporis sui curam gerat, 356, 2. Justus refranent suas cupiditates quae sunt causae peccatorum et perturbationum, 366, 2. Pacem animi rebus omnibus anteponat, *ibid.* Eos delectat fuga mali et virtutis operatio, 393, 1. Justus voluntas pravis desideriis impenetrabilis, 359, 2.

6° Justorum preces. Eorum oratio quam sit potens et efficax, XX, 223, 1: *Orate pro invicem ut salveamini, multum enim valet deprecatio justis assistere.* Eorum oratio clavis est caeli, IV, 278, 1. Oratio justis penetrat caelos, X, 225, 2: *Qui adorat Deum in oblatione, suscipietur, et deprecatio illius usque ad nubes propinquabit.* Et a Deo statim exauditur, 226, 2 et seq. Et Dominus non elongabit, sed judicabit justos et faciet judicium, et fortissimus non habebit in illis patientiam. Justorum preces semper exaudiuntur, *Psalm.* I, 206, 2: *Oculi Domini super justos, et aures ejus in preces eorum.* Justus imperat Deo, X, 468, 2: *An non in iracundia ejus (Josue) impeditus est sol, et una dies facta est quasi duo?* Justorum adhuc viventium preces possunt exposci, XII, 599, 1, 2.

7° Justi sunt homines caelestes, *Job,* 702, 2. Habent proprietates caeli, *ibid.*: *Tu forsitan cum eo fabricatus es caelos, qui solidissimi quasi ars fusi sunt?* Dicuntur peregrini vite hujus, 457, 2: *Interrogate quemlibet de viatoribus, et huc eadem viam intelligere cognoscelis;* XIX, 478, 2. *Justo fidem defuncti sunt omnes isti, non acceptis permissionibus, sed a longe eas aspicientes et salutantes, et confidentes quia peregrini et hospites sunt super terram.* Caelestia desiderant, V, 359, 2. Ad beatitudinem caelestem anhelant, 335, 1: *Desiderium justorum omne bonum est: praesolatio impiorum furor.* Spectant bona et promissa caelestia, 551, 2. Praeponunt aeterna temporalibus, VI, 336, 2. Res hujus vite, tam prosperas quam adversas parvi faciunt, 361, 1. Terrena omnia calcant pedibus, Deum spectantes, V, 526, 2.

III. JUSTORUM DIGNITAS. Justus solus viri nomen meretur, *Job,* 3, 1. Justorum sapientia, virtus,

dignitas, laetitia, felicitas, luci amplae comparatur, V, 382, 2: *Lux justorum laetificat; lucerna autem impiorum extinguitur.* Justus lucent ad instar Christi, XX, 71, 12. Justus sunt templum Dei, XVIII, 297, 1: *An nescitis quoniam membra vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis a Deo?* Justus anima est thronus, sedes et templum Dei, XVII, 86, 2. Ipsi datur Spiritus sanctus in propria persona, XIII, 297, 4, 2. Contrarium dicere error est, 298, 4. Quae rei hujus ratio, *ibid.* Justus divinae sunt coortes naturae accidentaliter et substantialiter, XX, 411, 1, 2: *Per quem (Christum) maxima et pretiosa nobis promissa donavit, ut per hanc effectumini divina consors naturae.* Per gratiam justus fit Deus, XVII, 86, 1. Ipsi soli sunt viva membra Ecclesiae XIX, 293, 2: *In magna autem domo non solum sunt vasa aurea et argentea, sed et lignea et fictilia, et quaedam quidem in honorem, quaedam autem in contumeliam.* Quomodo sunt filii adoptionis et servi, XVIII, 551, 1: *At ubi venit plenitudo temporis, misit Deus filium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret, ut adoptionem filiorum reciperemus.* Justus est inchoato praedestinatus, X, 471, 2. Justus sunt electi completo ad gratiam et justitiam, inchoate ad gloriam, XVIII, 24, 1. Justus non est lex posita, XIX, 181, 2: *Lex justo non est posita, sed injustis et non subdilis, impiis et peccatoribus, etc.* Non sunt sub lege, sed supra legem, *ibid.*

IV. JUSTI QUANTUM PROSINT CIVITATIBUS, REGNIS, REPUBLICIS. Justus est fundamentum mundi, V, 305, 2: *Quasi tempestas transiens non erit impius; justus autem quasi fundamentum sempiternum.* Mundo justus utilis est, injustus inutilis, 261, 2. Solo aspectu justitiam afflat, 262, 1. Ipsi sunt coagulum civitatis suae, 490, 2: *Cum placuerint Domino via hominis, inimicos quoque ejus conerit ad pacem.* Justus quasi columna repulchra sustentat, XI, 666, 1. Ipsi sunt filicae et bases urbium et regnorum, XX, 223, 4. Sua fiducia in Deum, subjugant urbes armis indomabiles, VI, 418, 2. *Civilem fortium ascendit sapiens, et destruit robur fiduciae ejus.* Eorum felicitate omnes cives gaudent, V, 319, 2: *In bonis justorum exultabit civitas et in perditione impiorum erit laudatio.* his regnantibus florent regna et urbes, VI, 372, 2: *In exultatione (Syrus in exaltatione) justorum multa gloria est; regnantibus impiis ruina hominum;* 389, 2: *Cum surrexerint impij, abscondentur homines; cum illi perierint, multiplicabuntur justi.* In sua opulentia sunt benefici, V, 319, 2. Si sint opulenti, civitatibus miserie prosunt, 320, 1. Et eorum benedictio eas a malis tunc, *ibid.* Fas suis montis, consiliis, exemplis tunc, *ibid.* Tunc causas pauperum, VI, 414, 2. Gaudent cum justitia administratur, 410, 2 et seq. *Suadum justo est facere judicium et pacem operantibus iniquitatem.* Amant justos iudices, 331, 1:

Viri sanguinum oderunt simplicem; justus autem quaerunt animum ejus.

V. JUSTORUM FELICITAS ET MERCES. 1° In hac vita. *Psalm.* I, 144, 2 et seq.: *Quis est homo qui timet Deum, legem statuit ei in via quam elegit? Anima ejus in bonis demorabitur, et semen ejus hereditabit terram.* Quomodo mala justis non occurrant, X, 164, 1: *Timentis Dominum non occurrunt mala, sed in tentatione Deus illum conservabit, et liberabit a malis.* Justus omnia quae aggrediuntur, bene cedunt, XIV, 445, 1, 2: *Nunc autem non justa dies priores epo faciam reliquitis populo hujus, dicit Dominus exercituum; sed semen pacis erit: vinea dabit fructum suum, et terra dabit germen suum, et cali dabunt rorem suum.* Justus pro se habent Deum vigilantem, *Psalm.* I, 206, 2. A Deo protegentur, idque triplici custodia, X, 202, 2; 203, 1: *Timentis Dominum beata est anima ejus. Ad quem respicit, et quis est fortitudo ejus? Protector potentia, firmiter mentum virtutis, legem ardoris, et umbraculum mercedium. Deprecatio offensiois, et adiutorium casus, exaltans animam, et illuminans oculos, danti salutem, et vitam, et benedictionem.* Justus peculiariter a Deo respicitur, *Psalm.* I, 199, 1, 2: *Ecco oculi Domini super metuentes eum, et in eis qui sperant super misericordiam ejus.* Justus perpetuo respicit Deus, *Psalm.* I, 206, 2. Eorum recordatur Dominus, V, 231, 1. Iis Deus prope est, non peccatoribus, 475, 1: *Longe est Dominus ab impijs, et orationes justorum exaudiet;* XI, 652, 1, 2. Eorum opera quot modis dicantur esse in manu Dei, VII, 304, 2 et seq.: *Sunt justus et sapientes, et opera eorum in manu Dei.* Diriguntur a Deo, VI, 75, 2: *A Domino diriguntur gressus viri; quis autem hominum intelligere potest viam suam?* Eorum opera a Deo prosperantur, V, 317, 1: *Justitia simpliciter dirigit viam ejus, et in impietate sua corruet impius.* Justus Deum servat, *Job,* 419, 4. Portantur manu Dei septemplexiter, VIII, 323, 4: *Justorum anima in manu Dei sunt, et non tanget illos tormentum mortis.* Sunt in terra ceu germen plantationis Dei. Item opus manuum Dei ad glorificationem, XI, 713, 1: *Populus autem tuus omnes justus, in perpetuum hereditabit terram, germen plantationis meae, opus manus meae ad glorificationem.* Propter justos omnia creata sunt, V, 487, 1, 2. Habent omnium rerum et apum totius mundi proprium et velut naturalia, 526, 2: *Justus comedit, et replet animam suam; venter autem impiorum insaturabilis.* Eis omnes creaturae serviunt, *ibid.*, 2. Justus in Ecclesia omnia servit, viamque ad Deum suavem facit, XII, 454, 2: *Obmubraverunt et stylus, et omne lignum suavitatis Israel ex mandato Dei.* Justus ab ipso Deo temporalia subministrantur, *Psalm.* I, 204, 2: *Timete Dominum omnes sancti ejus, quoniam non est inopia timentibus eum.* Affluunt bonis

omnigenis, V, 230, 1, 2: *Benedictio Domini super caput justi; os autem impiorum operit iniquitas.* Sunt ob operationem suam in rerum copia et gaudiis, VI, 421, 2: *Tota die concupiscit (piger) et desiderat: qui autem justus est, tribuet et non cessabit.* Justi sunt divites et honorati, V, 392, 2: *Egestas et ignominia ei qui deserit disciplinam; qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur.* Bene beateque vivunt in hoc saeculo, 118, 2: *Qui sequitur justitiam et misericordiam, inveniet oilam, utilitatem et gloriam.* Quod oleum in eorum domo abundat, 117, 1, 2: *Thesaurus desiderabilis, et oleum in habitaculo justis; et imprudens homo dissipabit illud.* Quo sensu justus, comedendo satiet animam suam, et quare, 400, 1. Justi obtinent opes impiorum, Job, 128, 1: *Cujus messem famelicus comedit, et ipsum rapit armatus, et bibenti sitientes divitias ejus.* Sape sunt heredes impiorum, V, 398, 2: *Bonus relinquatur heredes filius, et nepotes; et custoditur justo substantia peccatorum.* Justorum prosperitas diuturna, incipit breviter, Psalm. I, 234, 1, 2: *Novit Dominus dies immaculorum, et hereditas eorum in eternum erit, non confundentur in tempore malo, et in diebus famis saturabuntur.* Quotidie justus in bonis animi et corporis corroboratur, hinc omnia adversa transcendit, V, 451, 1, 2: *Domus justis plurimum fertilitas, et in fructibus impij conturbatio.* Justi dotantur tunc temporalibus, tunc spiritualibus bonis, subinde tamen illis carent, 101, 2: *Egestas a Domino in domo impij, habitacula autem justorum benedictio.* Justi non pereunt fame, I, 273, 2: *Non affliget Dominus fame animam justis, et insidias impiorum subvertet;* Job, 144, 2: 145, 1, 146, 2: *In fame eruet te de morte, et in bello de manu gladii.* Eos saepe miraculose aluit Deus in Novo Testamento, V, 273, 2. Justum non perire, quomodo intelligendum sit, Job, 105, 1, 2: *Recordare, obsecro te; quis unquam innocens perit, aut quando recti detuli sunt?* Justo melius est modicum, quam ingentes divitiae peccatoris, Psalm. I, 233, 2: *Melius est modicum justo, super divitias peccatorum nullas.*

Secundo. Justorum iuge gaudium, serenitas, securitas. Justorum oculi sunt sereni, laeti, hilares, V, 551, 1. Justus semper in laetitia est, 458, 2: *Omnes dies pauperis, mali: secuta mens quasi iuge concivium.* Semper jubilare potest, X, 341, 2: *Timor Domini sicut paradisus benedictionis, et super omnem gloriam aperuerunt illum.* Cur justus in perpetuo gaudio agunt, VI, 411, 1: *Gaudium est justo facere iudicium, et pavor operantibus iniquitatem.* Justi exultatio qualis, Psalm. I, 214, 2: *Anima autem mea exultabit in Domino, et delectabitur super salutari suo.* Justi Deum semper laudant, Psalm. I, 202, 1. *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.* Justis quantum gaudium, Job, 216, 1: *Deus non praeripiet simplicitatem, nec porriget manum na-*

ligis, donec impleatur risu os tuum, et labia tua jubila.

Tertio. Qualiter justus in terra probentur, et in adversis feliciter se habeant. 1. Justi saepe in hac vita alliguntur, V, 366, 2: *Non contristabit iustum quicquid ei acciderit: impij autem replebuntur malo.* Saepo pro impiis et per impios alliguntur, VI, 116, 2: *Pro justo datur impius, et pro rectis iniquus.* Pro eorum delictis lupi impij sed in particulari, aliqui justus pro illis penas dant, 118, 2 et seq. Justos Deus exercet durius, XIX, 500, 1: *In disciplina perseverat: tantum filius vobis offert se Deus: quis enim filius, quem non corripit pater?* Permittit Deo, pleurumque sunt pauperes, V, 461, 2. Justi ab impiis ludibrio habentur, Job, 589, 1, 2. Justus circumvenitur, dum arguit peccatorem, 458, 2.

2. Cur hic justus a Deo alligantur, V, 503, 2; 518, 1. Iis quatenus et quare aeternam inferantur et flagella, X, 329, 1, 2. In hac vita ob leves noxas subinde graviter castigantur, V, 343, 2: *Si justus in terra recipit, quanto magis impius et peccator.* Justus tribulatione probatur, 524, 1: *Sicut igne probatur argentum, et aurum camino, ita corda probat Deus.* Justus a Deo quasi in cibano coquantur, II, 47, 1. Probantur ut aurum, Job, 488, 2: *Ipsa vero scit viam meam, et probavit me quasi aurum quod per ignem transit.* Justus tribulatione agitur, coquitur, probatur, purgatur, solidatur, albescit et splendescit, XIII, 156, 2: *Et de ariditate ruent, ut consentent, et eligantur, et dealbentur usque ad tempus praefinitum.* Justus per multas vexationes exercentur, XX, 129, 1. Justis nihil mali advenit, nisi ex certa Dei prescientia et voluntate, ad eum vel a vitis purgandum, vel in virtute perficiendum, IV, 278, 1.

3. Eorum patientia et magnanimitas in adversis, ad utramque fortunam commodos et benevolos se praebent, V, 570, 2. Justorum verorum et factorum in rerum temporalium penuria et jactura discrimen, XI, 675, 2. Justi veri, saltem supernaturaliter, nunquam sunt infortunati, I, 302, 1. In animi serenitate mundi hujus molestias et adversa facta excipiunt, V, 382, 1; 465, 1: *Iter pigrorum quasi sepes spinarum; via autem justorum absque offendiculo.* Nil timeant, X, 204, 1: *Qui timeat Dominum, nihil trepidabit, et non pavebit, quoniam ipse est spes ejus,* XV, 234, 2. Nullis adversitatibus aut terroribus moventur, V, 348, 1: *Non turbabitur homo ex impietate, et radix justorum non commovebitur,* 536, 1. Justus est intrepidus, 284, 1, 2: *Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter.* Semper est securus, 459, 1, 2. Justus est quadrato lapidi similis, 305, 2: *Quasi tempestas transiens non erit impius: justus autem quasi fundamentum sempiternum.* Est quasi cubus, XIX, 53, 1. Justi etiam in bello tuti sunt, Job, 145, 2. Confidenter suas victorias enarrant, VI, 360, 1, 2 et seqq.: *Fugit impius, neque persequatur*

justus autem quasi leo confidens absque terrore erit; IX, 588, 2: *Sicut cor trepidum in cogitatione fatui, omni tempore non metuet, sic et qui in preceptis Dei permanebit semper.* Eorum et leonis analogie, V, 362, 1. In tentatione et calamitate manent firmi, V, 304, 2; 309, 2: *Justus in eternum non commovebitur: impij autem non habitabunt super terram.* Omnem cladem superant, 305, 1. In adversis crescunt iis animi, 362, 2. Omnes tribulationes aequo animo ferunt, 366, 2. Quia res omnes hujus mundi parvi estimant, ibid.

4. Tribulationes amant et in his gaudent, IX, 636, 2. In adversis Deo gratias agunt, necessitate probantur, IV, 274, 1, 2: *Immobilis (Tobias) in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus vitae suae.* Tribulationem expetunt, quia ea probantur, X, 23, 1, 2: *Vasa figuli probat fornax, et homines justos tentatio tribulationis.* Patiuntur, ut in virtute periciantur, III, 383, 2. Tacent in judicio iniquo, Job, 308, 2: *Quis est qui judicetur mecum? veniat: quare tacens consumor?* Justi solatium ex tribulationibus capiunt, Psalm. I, 24, 1: *Cum invocarem, exaudivit me Deus: iustitiam meam, in tribulatione dilatavit mihi.*

5. Unde justorum patientia, magnanimitas, gaudium in adversis, Eos roborat virtus et sanctitas, V, 309, 1. Omne robur habent in mente voluntate Dei armata, VI, 362, 1. In tentatione et calamitate confident ob spem operis divinae, 362, 2. Justis spes est tutissima domus, Psalm. I, 26, 2: *In pace in idipsum dormiam et requiescam.* Currunt ad Deum quasi ad arcem in tribulatione, V, 569, 2: *Turris fortissima nomen Domini: ad ipsum currit justus, et exaltabitur.* Justos de tribulatione quomodo liberat Deus, Psalm. I, 24, 1; 207, 1: *Iuxta est Dominus iis qui tribulatio sunt corde, et humiles spiritu salvabit.* Multa tribulationes justorum, et de omnibus his liberabit eos Dominus. Liberantur a malo quod falso testimonio illis paratur, VI, 123, 2. Eos lingua calumniatrix illustrat et exorat, X, 59, 1: *Perseverantia illius (linguae) nequam non permanebit; sed obtinebit vias in justorum et flamma sua comburet justos.*

6. Peculiari providentia a Deo proteguntur contra impiorum conatus. Quare iis Deus opposuerit peccatores, X, 176, 1: *Contra malum bonum est, et contra mortem vita; sic et contra virum justum peccator.* Justi non habent alios inimicos, nisi impios, Psalm. I, 379, 1: *Eripe me de inimicis meis, Deus meus, et ab insurgentibus in me libera me.* Eripe me de operantibus iniquitatem, et de viris sanguinum salva me; Psalm. II, 347, 2. Justorum magna tentatio est prosperitas iniquorum, et quomodo superetur, Psalm. I, 232, 1: *Noli amulari in eo, qui prosperatur in via sua, in homine faciente injustitias.* Justi non nullam debent formare insidias impiorum, Psalm. I, 233, 1: *Observabit peccator justum, et ardebit super eum dentibus suis; Dominus autem irridebit eum, quoniam*

prospiciet quod venit dies ejus. Justi contra persecutorum defensionem est oratio, Psalm. I, 245, 2: *Ego autem, cum mihi molesti essent, induerit coticio.* Humilitatem in jejuniis animam meam, et oratio mea in sinu meo convertetur, Eorum radix et justitia, Deo protegente, Eorum conatus impiorum invalescit, V, 359, 4: *Propter peccata labiorum ruina proximali malo: effugiet autem justus de angustia.* Deo protegente, Justus laqueo impiorum evadit, 315, 2; 319, 1. *Justus de angustia liberatus est, et tradetur impius pro eo.* Simulata ore decepti amici sui; justus autem liberabuntur scientia. Item sunt prudentia, 316, 2; 359, 2. Justi inopes tunc sunt ab impiorum insidiis, 359, 2. Justi iniquos derident, Job, 147, 1: *In vastitate et fame ridebit, et bestias terrae non formidabit.* Interdum justus pro fugam invidiam potest declinare, I, 308, 1. Justus quomodo lavare manus suas dicitur in sanguine peccatoris, Psalm. I, 375, 1, 2: *Lavabitur justus cum viderit vindictam, manus suas lavabit in sanguine peccatoris.*

Quarto. Justi dum in terra vivunt, et vitam felici morte obignant, Justus meretur vitam longam, et postea beatam aeternitatem, V, 343, 2: *Fructus justis lignum vitae; 374, 2: De fructu operis sui homo satietur bonis.* Diu in mundo vivet, 309, 2: *Justus in eternum non commovebitur; impij autem non habitabunt super terram.* Cur diu vivere dicatur, 304, 2: *Quasi tempestas frangens non erit impius: justus autem quasi fundamentum sempiternum.* Fructus juventutis in bona senectute percipiet, 374, 2. Mortem non timet, 316, 2. Sperat in morte sua, cor, 440, 1, 2: *In malitia sua expelletur impius; sperat autem justus in morte sua.* Hic a morte nunquam occupatur, XVII, 433, 2. Quaecumque morte precepit fuerit, in refrigerio erit, IV, 458, 1. Post mortem Justus vivunt Deo, Job, 367, 2. Post mortem transeant ad gloriam, V, 316, 2. Justorum mores qualis, Psalm. I, 208, 1, 2: *Redimet Dominus animas servorum suorum, et non delinquent omnes qui sperant in eo.* Eorum claritas magis in tenebris mortis lucebit, VI, 71, 2 (Vide *MORES JUSTORUM*).

Quinto. Justi in suis filiis redolent et beati sunt. Justus semper virtutis suos imitatores progignet, V, 340, 2. Justorum genus est prosapia virtutis, IX, 113, 2: *Filiis sapientiae, Ecclesiae justorum: et ratio illorum obedientia et dilectio.* Justus felicem et copiosam post se posteritatem reliquit, 347, 2. Justorum domus et familia aeterni afflorescit, 446, 1: *Domus impiorum delebitur; tabernaculum vero justorum germinabit.* Eorum heredes sunt filii et nepotes, non extranei, 395, 2: *Bonus relinquat heredes filios, et nepotes; et custoditur justo substantia peccatoris.* Eorum filii Deo etiam sunt curae et beati, VI, 58, 2 et seqq.: *Justus qui ambulat in simplicitate sua, beatus post se pro se, et reliquit.* Ejus posteri in suis domibus multis annis filii agent, 399, 2.

2. *Iustorum felicitas post mortem.* Eorum opus et fructus operis est certus, stabilis, fidelis, V, 328, 2: *Impius facit opus instabile, seminanti autem iustitiam merces fidelis.* Iusti sunt in eo similes apibus, *ibid.* Merito operum mercedem a Deo reposcere possunt, XIX, 312, 2: *In reliquo reposita est mihi corona iustitiae, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex.* Vitam aeternam merentur ex condigno, *Psaln.* I, 452, 1, 2: *Unam peti a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini, et visitem templum eius.* Per quam aeternam in caelum ascendunt, V, 362, 2. Fabricando bonum virtutis fabricat sibi bonum gloriae caelestis, 427, 1. Iustus quomodo vix salvetur, et cur, XX, 371, 1, 2 et seq.: *Et si iustus vix salvabitur, impius et peccator ubi parebit?* Iustorum diversi sunt gradus quoad gloriam, XIII, 169, 2. Eorum dignitas est quod caelo decorem afferant, V, 308, 2. Expectatio iustorum laetitia: *Spes autem impiorum peribit.* Iustorum saturitas in caelo, XV, 447, 1.

Iustus qui in fine mundi vivent, ignis conflagrationis mundi expiabit, XX, 478, 1. Iusti non soli resurgent, XIII, 169, 1, 2. In die iudicii Christum benevolam experientur, V, 498, 2: *Indignatio regis, nuntiis mortis; et vir sapiens placabit eam.* Lucebant in iudicio, *Job*, 280, 2: *Lampas con-*

KAPPA. Kappa tria pessima quid sit, XIX, 325, 2. KEMNITIUS. Kemnitius immerito Vulgatam carpit, XX, 616, 2. Kemnitii heretici in Sacramenta Ecclesiae calumniam, XXI, 312, 2. Kemnitius Concilium Tridentinum reprehendit, quod Pontificem doceat in voto et legibus dispensare posse, XVIII, 277, 1.

KEVAN et KIUN. *Kevan* et *Kiun* quale sit idolum, XIII, 589, 2; 590, 1. Idem est quod *Nephan*, eo quod idolum hoc primitus cultum ab Ismaelitis

L. L saepe mutatur in R et in alias litteras, XV, 473, 2.

LABAN. Laban persequitur Jacobum, I, 309, 1. Quid dicat Jacobo invento, et de initio pacto, *ibid.* et seq. Ad coluerit idola, 311, 2. Jacobum eludere putabat, oves separando, 303, 1, 2. Ejus iniustitia, 304, 1. Laban Jacobum circumvenire studens, suis dolis est circumventus, VI, 374, 1. Laban fuit patrumfamilias speculum octplex, I, 258, 2.

LABARUM. Labarum Constantini quid, et unde sic dictum, VII, 559, 2. Qualem characterem praeterit, XXI, 261, 2.

tempa apud cogitationes divinum, parata ad temperata statum. Omnes in iudicio universali iudicabunt infideles et impii iudicio non proprio dicto VII, 339, 1: *Judicabunt rationes, et dominabuntur populis.* Proprie xpo martyres suos reges et iudices a quibus iniuste iudicati sunt, 339, 2; 379, 1: *Tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustia vererunt, et qui abstulerunt labores eorum.* In die iudicii impii condemnabunt a quibus vexati, pii, qui sibi compassi, glorificabunt, X, 43, 2. Subsannabunt impios in iudicio, *Job*, 475, 1: *Videbunt iusti, et letabuntur, et innocens subsannabit eos.* Iusti non gaudent proprio de interitu impiorum, sed de triumpho iustitiae Dei, *ibid.* Iustorum memoria est perennis, X, 264, 1: *Vita viri in numero dierum: dies autem Israel innumerabiles sunt.* Eorum natalis communis laetitia, XVI, 43, 2. (Vide BEATI, COELUM, GLORIA COELESTIS, JUDICIUM, RESURRECTIO SANCTI).

JUSTUS (S.). S. Justus, Lugdunensis episcopus quare relicto episcopatu in eremum Aegyptii concesserit, II, 386, 2.

JUSTUS ORGELITANUS. Justus Orgelitanus quomodo floruerit, VII, 463, 2.

JUVENIS, JUVENTUS (Vide ADOLESCENS, ADOLESCENTIA).

K

et Persis, eorum lingua dictum sit *Kevan*, vel *Kevan*, quam deinde vocem Hebraei dixerunt *Nephan*, 590, 1. Sed doctiores retinuerunt *Kevan*, vel mutarunt in *Kiun*, *ibid.* et 2.

KILIANUS (S.). S. Kiliani corpus in equili ab equis honoratum, XI, 407, 1.

KITTIM. *Kittim* Cyprum et quasvis insulas significat, XIII, 455, 1, 2.

KOSAKI. Kossaki et Hiberni cur ante pugnam se vino adusto replerant, XIV, 481, 2; XVII, 92, 2.

L

LABIUM. 1. Labia sunt linguae claustra, VI, 293, 2. Labiorum tria ornamenta, VIII, 41, 2 et seq. Labia Jobi cur integra relicta sint, *Job*, 408, 2. Labia cur statim gaudium ac meror occupet, XIV, 264, 1.

2. Labium unum electum quomodo attulerit Christus suo in orbem adventu, XIV, 303, 1, 2. Labium electum quod sit, *ibid.* Labia Christi ad illa ob sex analogias, VIII, 127, 2. Labium reloxum mensurarum est tropologie examan operum, XII, 801, 1. Labiorum signaculum est dicendorum praemeditatio, IX, 593, 1. Labia moderans quan-

tum inde boni colligat, et non moderans, quantum mali, 599, 2. Labia contorqueus non vult agere sincerum, sed docipere, V, 512, 1, 2. Ea mordere signum est perfecte perversitatis, 225, 2 et seq. Labia dolosa execranda, *Job*, 408, 2. (Vide LINGUA, LOQUACITAS).

LABOR, LABORARE. I. Variet vocis laboris COEPTIONES ET SYMBOLA. — Labor praeter significationem naturam, molestiam etiam significat, V, 309, 2 et seq. Item fraudem, iniquitatem, injuriam, VI, 215, 1. *Laboris* nomine in Scriptura dicitur omne peccatum, et maxime vis et injuria, cur, XIV, 202, 1. Labor charitatis quis sit, XIX, 116, 1. Labor omnis quomodo sit in ore hominis, VII, 227, 1, 2. Laboris symbolum bos est, V, 405, 1; XII, 578, 1. Laborem perpetuum quomodo pingere Aegyptii, XII, 508, 2; 578, 1.

II. *Laboris necessitas.* Deus ab initio creavit hominem ad laborandum, *Job*, 430, 2: *Non nascitur ad laborem, et avis ad volatum.* Homo ante peccatum homo creatus est ad operationem, *ibid.* Post peccatum damnatus fuit ad laborem et dolorem, 430, 2; 431, 1. Labor post lapsum homini praecipitur ut poena, I, 109, 1, 2. *Quia audivisti vocem uxoris tuae, et comedisti de ligno, ex quo praecipitur tibi ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitae tuae.* Labor homini est poena post peccatum, V, 509, 1, 2. Laborandum est ut queratur victus, *ibid.*: *Anima laborantis laborat sibi, quia compulsi eum os suum, VI, 461, 2.* Labor labores parit, et hi labores sunt catenati, XIII, 482, 2. Labores sunt iusti compedes, *Job*, 491, 1. Laborare debent qui edere et discere volunt, V, 404, 2: *Ibi non sunt boves, praesepe vacuum est: ubi autem plurimum segetis, ibi manifesta est fortitudo bovis.* Non laborans non manducet, XIX, 170, 2: *Ilos denuntiabimus vobis, quoniam si quis non vult operari, nec manducet.* Labor a Cyro rege Persarum commendatus, IV, 206, 2. Gnomae de labore, XII, 578, 2.

Laborandum est a prima adolescentia, V, 458, 2; VI, 244, 1: *Præpara foris opus tuum et diligenter exerce agrum tuum, ut postea aedifices domum tuam.* Labor juvenum est, IX, 672, 2: *Quae in iuventute tua non congregasti, quomodo in senectute tua invenies?* Laborandum est quamdiu vivimus, VI, 305, 2. Labores fidelium non finiantur nisi cum vita, XX, 375, 1.

III. *LABORIS COMMODA, FRUCTUS, SIMILIQUE MOTIVA AD EUM STRUERE SUSCIPENDUM.* — 1. *Labore fructus temporales.* IX, 222, 1: *Non aderis laboriosa opera, et frustrationem crealam ab Allisimo.* Labor suapte natura lucrum aliquid parit, V, 628, 2: *In omni opere erit abundantia; ubi autem verba sunt plurima, ibi frequenter egestas.* Labor parit opes, imperium et bovorum operum abundantiam, V, 461, 2 et seq.: *Manus fortium dominabitur; quae autem remissa est, tribuitur ser-*

vet; 372, 1: *Non inveniet fraudulens lucrum, et substantia hominis erit auri pretium; VI, 234: 60, 2: Noli diligere somnum, ne te egestas operum aperit oculos tuos, et saturare panibus.* Laborans labat sibi, id est animam et corporis bono, V, 510, 2: *Anima laborantis laborat sibi, quia compulsi eum os suum.* Laborans satiabitur panibus, disse conficietur inopia, VI. *Qui operatur terram suam, saturabitur panibus; qui autem sectatur olam, replebitur egestate.* Labor continens omnes difficultates occurrentes evincit, VI, 249, 1, 2. Laborando firmus valentiores corpore et spiritu, 225, 4. Laboriosa sunt pretiosa, VII, 408, 1. Labore parit studiosius servantur, 72, 2. Labore parit non tam cito deperit, V, 384, 2 et seq.: *Substantia festinata minuetur; quae autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur.*

2. *Laboris fructus spirituales.* Primo. *Labore dignitas et gloria,* V, 428, 1: *In omni opere erit abundantia; ubi autem verba sunt plurima, ibi frequenter egestas;* XII, 578, 1. Labor est gloria animae ejusque dignitati congruus, IX, 384, 2: *Melior est qui operatur, et abundat in omnibus, quam qui gloriatur, et eget pane.* *Fili, in mansuetudine serva animam tuam, et da illi honorem secundum meritum suum.* Labor proprius nobilitat, non labor avorum, V, 354, 2: *Melior est pauper et sufficiens sibi, quam gloriosus et indigens pane.* Laborans sibi sufficiens melior et nobilior est splendido et egente domi, 353, 2 et seq. Labor tenuium potior est otio inerti divitum, 291, 2: *Opus iusti ad vitam, fructus autem impij ad peccatum.* Laboriosus vocari potest vir robustus, VI, 98, 2: *Cogitationes robusti semper in abundantia, omnis autem piger in egestate est.*

Secundo. *Labore virtutes parit.* Labor concupiscentiae minuendis conducit, V, 509, 1. Labore paranda sunt virtutes, 291, 1. Virtutum et sapientiam parit, V, 157, 1; IX, 404, 2: *Vestigium cordis boni, et faciem bonam difficile invenies, et cum labore.* Labor omnia vincit, V, 59, 1: *Si quiesieris eam (sapientiam) quasi pecuniam, et sicut thesauros effoderis illam, tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invenies;* VI, 461, 2. Labore modico sapientia paratur, X, 559, 2: *Inclinavi modice animam meam, et excepi illam (sapientiam).* Labor laetitiam parit, *Job*, 536, 2. Labor est lux mentis, 694, 2: *In manibus abscondit lucem, et praecipit ei ut rursus adveniat.* Annuntiat de ea omnia suo, quod possessio ejus sit, et ad eam possit ascendere. Labor continuatus dulcescit, V, 458, 2. Huius vite felicitas in honestis laboribus sita est, *Job*, 431, 4. Labor conjunctus cum voluptate, *ibid.*, 2.

Tertio. *Labore emittur catum;* VI, 501, 1, 2: *Possido sapientiam, quia auro melior est; et acquirit prudentiam, quia pretiosior est argento.* Laborandum in hac vita, ut in altera glorie opes comparemus, 291, 4: 376, 2 et seq.: *Nulli et non vult*